

ЕКСПЕРТНА ПРОЯВЛЕНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

У сучасному академічному середовищі поняття якості освіти все рідше зводиться виключно до нормативних процедур, акредитацій чи формальних показників діяльності. Безумовно, внутрішні системи забезпечення якості, моніторингові процедури, освітні стандарти та критерії оцінювання залишаються важливими елементами функціонування університету. Проте сьогодні очевидним стає інше: якість освіти формують насамперед люди, які створюють освітній процес щоденно.

У центрі сучасної університетської культури перебуває постать викладача – не лише як носія знань, а як активного учасника професійного діалогу, розробника освітніх практик, експерта у своїй галузі та провідника академічних цінностей.

У цьому контексті особливого значення набуває поняття експертної проявленості – готовності викладача бути видимим у професійному середовищі, ділитися досвідом, формувати експертну позицію та брати участь у розвитку культури якості освіти.

Від викладання – до професійної експертності

Діяльність викладача тривалий час сприймалася переважно через проведення навчальних занять, підготовку методичних матеріалів та виконання освітньої програми. Проте сучасна вища освіта давно вийшла

ТЕРЕЩЕНКО Наталія,
фахівець відділу моніторингу та
забезпечення якості освіти

за межі виключно аудиторної роботи.

Сьогодні викладач – це:

- учасник академічної спільноти;
- носій практичного досвіду;
- автор освітніх і професійних рішень;
- комунікатор між освітою, наукою та практикою;
- учасник процесів забезпечення якості освіти.

Відкритість професійного досвіду, участь у фахових дискусіях, готовність аналізувати власні освітні практики та ділитися ними формують нову культуру академічної взаємодії. Саме вона є одним із важливих маркерів якісного університетського середовища.

Експертна проявленість – це не про формальну публічність чи самопросування. Насамперед це про професійну відповідальність за середовище, у якому працює викладач, та готовність долучатися до його розвитку.

Проявленість як елемент культури якості

У системі внутрішнього забезпечення якості освіти все більшого значення набувають не лише процедури, а й культура професійного обміну. Саме через обговорення практик, аналітичні матеріали, авторські підходи та відкритий експертний діалог університет формує власну освітню ідентичність.

Коли викладачі діляться своїми практичними кейсами, методичними знахідками, досвідом взаємодії зі здобувачами освіти, інструментами оцінювання, власним баченням розвитку освітнього процесу – це створює середовище професійного розвитку та поширення кращих практик.

Особливої актуальності це набуває в умовах постійних змін у сфері вищої освіти: оновлення стандартів, посилення уваги до академічної доброчесності, розвитку студентоцентрованого підходу, цифровізації освітнього процесу та адаптації до європейських принципів забезпечення якості.

Видимість експертності як показник довіри

Одним із важливих аспектів експертної проявленості є формування довіри – як в академічному середовищі, так і поза ним.

Для здобувачів освіти викладач, який бере участь у професійних дискусіях, аналізує сучасні освітні

тенденції, ділиться практичним досвідом, публічно формує експертну позицію, сприймається не лише як транслятор навчального матеріалу, а як фахівець, який активно розвивається у своїй сфері.

Це безпосередньо впливає і на якість освітнього процесу, адже сучасний студент все більше орієнтується на практичність, актуальність знань та професійну авторитетність викладача.

Водночас експертна активність викладачів підсилює й репутаційний капітал університету. Академічне середовище сьогодні оцінюється не лише за офіційними показниками, а й за рівнем професійної взаємодії, відкритості та здатності генерувати власний освітній досвід.

Професійна рубрика як простір академічного діалогу

Сучасна комунікація потребує нових форматів фахової взаємодії. Одним із таких форматів стають тематичні рубрики, аналітичні платформи та професійні інформаційні простори, де викладачі можуть ділитися власними практиками й експертним баченням.

Саме таку функцію покликана виконувати рубрика #ПроЯкість – як майданчик для професійного діалогу про розвиток якості освіти, сучасні освітні підходи та інструменти забезпечення якості в університеті.

Якість освіти починається там, де викладач стає активним творцем академічного середовища.